

Czy art. 15 lit. a) i g) ww. rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że określone na podstawie zawartych w nich przepisów prawo ma zastosowanie również do współdziałania innych osób?

- ⁽¹⁾ Dz.U. L 3, s. 1.
⁽²⁾ Dz.U. L 12, s. 1.
⁽³⁾ Dz.U. L 199, s. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 22 stycznia 2016 r. – Minister Finansów przeciwko Posnania Investment SA

(Sprawa C-36/16)

(2016/C 145/21)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelnny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: Posnania Investment SA

Pytanie prejudycjalne

Czy przeniesienie własności nieruchomości gruntowej (rzeczy) przez podatnika VAT na rzecz: a) Skarbu Państwa – w zamian za zaległości podatkowe z tytułu podatków stanowiących dochody budżetu państwa, lub b) gminy, powiatu lub województwa – w zamian za zaległości podatkowe z tytułu podatków stanowiących dochody ich budżetów skutkujące wygaśnięciem zobowiązania podatkowego, stanowi czynność podlegającą opodatkowaniu (odpłatną dostawę towaru) w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a oraz art. 14 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 22 stycznia 2016 r. – Minister Finansów przeciwko Stowarzyszeniu Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP)

(Sprawa C-37/16)

(2016/C 145/22)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelnny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy twórcy, artyści wykonawcy oraz inne uprawnione podmioty świadczą usługę w rozumieniu art. 24 pkt 1 i art. 25 lit. a) Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ na rzecz producentów i importerów magnetofonów i innych podobnych urządzeń oraz czystych nośników, od których organizacje zbiorowego zarządzania pobierają na ich rzecz, ale we własnym imieniu, opłaty od tych urządzeń nośników z tytułu ich sprzedaży?

- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pierwsze pytanie, czy organizacje zbiorowego zarządzania, pobierając opłatę od urządzeń i nośników z tytułu ich sprzedaży przez producentów i importerów, działają jako podatnicy określeni w art. 28 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, obowiązani do dokumentowania tych czynności fakturą w rozumieniu art. 220 ust. 1 pkt 1 tej Dyrektywy, wystawioną na rzecz producentów i importerów magnetofonów i innych podobnych urządzeń oraz czystych nośników, wykazujący pobrany z tytułu opłat VAT jako należny, a w momencie redystrybucji pobranych opłat na rzecz twórców, artystów wykonawców oraz innych uprawnionych podmiotów, te ostatnie dokumentują otrzymanie opłat fakturą z uwzględnionym VAT wystawioną na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania pobierającej opłaty?

⁽¹⁾ Dz. Urz. L. 347, s.1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 11 listopada 2015 r. sprawie T-544/13,
Dyson Ltd/Komisja Europejska, wniesione w dniu 25 stycznia 2016 r. przez Dyson Ltd**

(Sprawa C-44/16 P)

(2016/C 145/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dyson Ltd (przedstawiciele: E. Batchelor, M. Healy, solicitors, F. Carlin, barrister, A. Patsa, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia ⁽¹⁾ w całości oraz;

- obciążenie Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Dysona w niniejszym postępowaniu, jak również w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Dyson twierdzi, że Sąd naruszył prawo:

- i. Po pierwsze, Sąd przeinaczył zarzut Dysonu jako oczywisty błąd a nie jako brak uprawnień, zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2010/30/EU ⁽²⁾;